

ans. — Vanligen säges *Ansa om.* — *Oman-sande*, n. 4. o. *Omansning*, f. 2.

OMARBETA, v. a. 1. Göra om ett arbete, antingen för att ändra eller förbättra det. *O. en teaterpjäs.* — Äfv. *Arbeta om.* — *Omarbetande*, n. 4. o. *Omarbetning*, f. 2.

OMARMA, v. a. 1. Se *Omfamna.* — *Omarmande*, n. 4. o. *Omarmning*, f. 2.

OMBAKA, v. a. 1. Baka på nytt. — Äfv. *Baka om.* — *Ombakande*, n. 4. o. *Ombakning*, f. 2.

OMBANDA, v. a. 1. Förse med nya band. — Äfv. *Banda om.* — *Ombandning*, f. 2.

OMBEDJA, v. a. 2. (böjes som *Bedja*) Bedja om något. Brukas sällan i presens och imperfekt. *Blifva ombedd att göra något.*

OMBESTYRA, v. a. 2. Se *Ombesörja.* — Äfv. *Bestyra om.* — *Ombestyrande*, n. 4. o. *Ombestyrning*, f. 2.

OMBESÖRJA, v. a. 2. Draga försorg om. — Äfv. *Besörja om.* — *Ombesörjande*, n. 4. o. *Ombesörjning*, f. 2.

OMBETRO, v. a. 2. Betro en något. *O. någon ett arbetes utförande.* — *Ombetroende*, n. 4.

OMBETSLA, v. a. 1. Betsla ånyo. — Äfv. *Betsla om.* — *Ombetslande*, n. 4. o. *Ombetsling*, f. 2.

OMBILDA, v. a. 1. Bilda på nytt sätt. — Äfv. *Bilda om.* — *Syn.* *Omskapa.* — *Ombildande*, n. 4. o. *Ombildning*, f. 2.

OMBINDA, v. a. 3. (böjes som *Binda*) 1) Binda omkring. *O. ett paket med segelgarn.* — 2) Binda på nytt, till förbättring. *O. något, som sitter för löst bundet.* — Äfv. *Binda om.* — *Ombindande*, n. 4. o. *Ombindning*, f. 2.

OMBITA, v. a. 3. (böjes som *Bit*) Bit omkring. Föga brukligt.

OMBLANDA, v. a. 1. Blanda med hvarandra eller om hvart annat. — Äfv. *Blanda om.* — *Omblandande*, n. 4. o. *Omblandning*, f. 2.

OMBONA, v. a. 1. 1) Rundt omkring väl betäcka, hölja, insvepa; förse, sira. — 2) Bona ånyo. Jfr. *Bona.* — Äfv. *Bona om.* — *Ombonande*, n. 4. o. *Omboning*, f. 2.

OMBORD, se *Om bord* (under *Bord*).

OMBRINGA, v. a. 2. (böjes som *Bringa*) Bringa om lifvet. — *Ombringande*, n. 4.

OMBROMETER, ämbråmétr, m. 2. pl. — *metrar.* (från grek.) Verktyg att mäta myckenheten af fallande regn. Regnmätare.

OMBRYTA, v. a. 3. (böjes som *Bryta*) (boktr.) 1) Åter förflytta uppsatt stil i vinkelhaken, för att rätta ett vid sättningen begånget fel. — 2) Från skeppet utflytta uppsatt stil i kolumn eller spalt. — Äfv. *Bryta om.* — *Ombrytande*, n. 4. o. *Ombrytning*, f. 2.

OMBRÄNNA, v. a. 2. Bränna ännu en gång. — Äfv. *Bränna om.* — *Ombrännning*, f. 2.

OMBUD, n. 3. En, som fått uppdrag att handla, göra och låta å en annans vägnar. — *Syn.* Se *Fullmäktigt.*

OMBUDSMAN, m. 3. pl. — *män.* Tjensteman, som besörjer en offentlig inrättnings angelägenheter. *Akademie O.*

OMBYGGA, v. a. 2. Till en del eller helt och hållet nedrivna och bygga upp ånyo. — Äfv. *Bygga om.* — *Ombbyggande*, n. 4.

OMBYGGNAD, m. 3. Ombyggande.

OMBYTA, v. a. 2. Taga en sak af samma slag som en annan, den man förut begagnat, för

att bruka den till samma ändamål. *O. kläder. O. hästar.* — *Syn.* *Ömsa, Byta, Aflösa.* — V. n. Förändra sig. Vanligare: *Byta om.* — *Syn.* *Vexla, Omvexla, Omskifta.*

OMBYTE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något ombytes. *O. af kläder, af hästar. O. t. förnöjer.* — *Syn.* *Ömsning.* — 2) Skjutshåll. *Till första o. t.*

OMBYTLIG, a. 2. Fallen för ombyte, föränderlig. *Vara o. i sina tycken. En o. vind.* (Fig.) *Lyckan är o.* — *Syn.* Se *Föränderlig.* — *Ombytlighet*, f. 3.

OMBÄDDA, v. a. 1. 1) Bädda omkring. — 2) Bädda på nytt. — Äfv. *Bädda om.* — *Ombäddning*, f. 2.

OMBÖJA, v. a. 2. Böja omkring. — Äfv. *Böja om.*

OMDISKA, v. a. 1. Diska på nytt. — Äfv. *Diska om.*

OMDISTILLERA, v. a. 1. Distillera ännu en gång. — Äfv. *Distillera om.* — *Omdistillering*, f. 2.

OMDOFTA, v. a. 1. Omgifva med dofter. Brukas i poesi och högre stil.

OMDÄCKA, v. a. 1. Förse med nytt däck.

OMDÖME, n. 4. 1) Tanke, hvarigenom två eller flera begrepps eller föreställningars förhållande till hvarandra bestämmes. *Fälla o. om något. Efter mitt o., efter hvad jag tycker mig inse, förstå. Det allmänna o. et, allmänhetens bedömande.* — *Syn.* *Dom, Utslag, Utlåtande, Yttrande.* — 2) Förståndet, med afseende på dess förmåga att döma, att fälla omdöme. *Hafva godt o., mycket o., god omdömesförmåga.* — *Syn.* *Omdömesförmåga, -sgåfva, -skraft.*

OMDÖMESFÖRMÅGA, f. 1. eller

OMDÖMESGÅFVA, f. 1. eller

OMDÖMESKRAFT, f. 3. Se *Omdöme, 2.*

OMDÖPA, v. a. 2. Döpa ånyo. — Äfv. *Döpa om.* — *Omdöpande*, n. 4. o. *Omdöpning*, f. 2.

OMEDELBAR, a. 2. Som har samband med eller verkar på något utan medlet af något annat. *O. orsak, verkan.* — *Syn.* *Direkt.*

OMEDELBARLIGEN eller OMEDELBART, adv. Utan medel, ej genom medel. *O. verka på något.* — *Syn.* *Direkt.*

OMENING, f. 2. 1) Brist på mening, på sammanhang. *Ett tal fullt af o.* — 2) Mening, period, som saknar sammanhang. *På den sidan i boken finnas ej mindre än fyra o-ar.*

OMENNISKA, f. 1. I högsta grad känslösl, hård, grym människa. — *Syn.* *Odjur, Vidunder, Barbar.*

OMENSKLIG, a. 2. Utan mensklig känsla, utan menskligt hjerta, i högsta grad känslösl, hård, grym. — *Syn.* Se *Obarmhertigt.*

OMENSKLIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara omenskelig. — 2) Omenskelig handling. — *Syn.* Se *Obarmhertighet.*

OMENSKLIGT, adv. 1) På ett omenskeligt sätt, med omenskelighet. — *Syn.* Se *Obarmhertigt.* — 2) Se *Obarmhertigt, 2.* *Få o. med stryk.*

OMFAMNA, v. a. 1. Taga i famn, omfatta med begge armarna. — *Syn.* *Omarma, Famntaga, Famna.* — *Omfamnande*, n. 4. o. *Omfamnning*, f. 2.

OMFÅTTA, v. a. 1. 1) Taga om med händerna. *Han o-de stopet med begge händerna.* — 2) (fig.) a) Se *Omgifva.* *Hafvet o-r hela jorden.* — b) Uti sig innesluta, inbegripa. *Delta*